

การสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมเรื่อง "ตัวคูณร่วมน้อย"
สหรับชั้นประถมศึกษาปีที่หก

นางสาวลิริกันต์ เกษตรี

005457

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต
แผนกวิชาประถมศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๗๗

CONSTRUCTION OF A PROGRAMMED LESSON ON "LEAST COMMON MULTIPLE"
FOR PRATHOM SUKSA SIX

Miss Sirirat Dechsri

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Education

Department of Elementary Education

Graduate School

Chulalongkorn University

1975

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุญาตให้มีวิทยานิพนธ์มันนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

ลงวัน ๒๖๙๗:

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

..... กรรมการ

..... กรรมการ

..... กรรมการ

อาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย

อาจารย์ วรรณี ศิริโชค

คณบดีวิทยาลัย

ศิษษานุศิษษของบัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การสร้างบทเรียนแบบโปรแกรม เรื่อง "ตัวคูณร่วมน้อย" สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่หก

ชื่อ นางสาวสิริรัตน์ เทพารี แผนกวิชา ประถมศึกษา

ปีการศึกษา ๒๕๖๗

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างบทเรียนแบบโปรแกรม เรื่อง "ตัวคูณร่วมน้อย" สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่หก และหาประสิทธิภาพของบทเรียนตามมาตรฐาน ๕๐/๕๐ ๕๐ ทั้งแรก หมายถึง การที่นักเรียนสามารถตอบคำถามในบทเรียนแบบโปรแกรมได้ถูกต้องโดยเฉลี่ยร้อยละ ๕๐ คุณลักษณะ หมายถึง การที่นักเรียนทำแบบทดสอบภาษาไทยหลังจากเรียนบทเรียนแบบโปรแกรมจบได้ถูกต้องโดยเฉลี่ยร้อยละ ๕๐

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยไกด์คำดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

๑. สร้างบทเรียนแบบโปรแกรมชนิดเสนอโครง เรื่อง "ตัวคูณร่วมน้อย" สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่หก จำนวน ๒๔ กรอบ โดยอาศัยหลักสูตร จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมเป็นหลัก ในการสร้าง

๒. สร้างแบบทดสอบจำนวน ๘๐ ข้อ เพื่อไปทดสอบนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน บทเรียนแบบโปรแกรม แบบทดสอบมีค่าความเชื่อถือได้ .๙๖

๓. นำบทเรียนแบบโปรแกรมไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ห้า เนื้อหาที่เลือกทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ห้า เพราะว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หกได้เรียนเนื้อหาวิชาที่มีอยู่ในบทเรียนแบบโปรแกรมแล้วในขณะที่ทำการทดลอง

๔. ทดสอบบทเรียนแบบโปรแกรมโดยแบ่งเป็น ๓ ชั้น คือ

๔.๑ ชั้นหนึ่งท่อหนึ่ง ทดสอบกับนักเรียนโรงเรียนฤทธิยังกรอน

จำนวนหนึ่งคน

๔.๒ ชั้นกุญแจ็ก ทดสอบกับนักเรียนโรงเรียนฤทธิยังกรอน

จำนวน ๑๐ คน

๔.๓ ชั้นภาคสนาม ทดสอบกับนักเรียนโรงเรียนฤทธิยังกรอน

จำนวน ๑๐๐ คน

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยปรากฏว่า บทเรียนแบบโปรแกรมมีสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ ๘๔.๙๓/๘๗.๕๕
นั่นคือ นักเรียนสามารถตอบคำถามในบทเรียนได้ถูกต้องโดยเฉลี่ย ๘๔.๙๓ ของจำนวนคำตอบ
ทั้งหมด ซึ่งสูงกว่ามาตรฐาน ๘๐ ทั้งแรกที่กำหนดไว้ และนักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน
บทเรียนได้ถูกต้องโดยเฉลี่ยร้อยละ ๘๗.๕๕ มีการทำความตระหนาน ๘๐ ทั้งหมดที่กำหนดไว้
ทั้งนี้ บทเรียนมีประสิทธิภาพทำก้าวไปเพิ่มมากขึ้นที่กำหนดไว้เล็กน้อย แต่ความแตกต่าง
ระหว่างครั้งแรกและครั้งที่สองของการทดสอบเรียนและหลังเรียนบทเรียนแบบโปรแกรม มีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .๐๐ แสดงว่าบทเรียนแบบโปรแกรมมีสร้างขึ้นนี้ ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความ
เข้าใจในเรื่องตัวคุณสมบัติของเพิ่มขึ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Thesis Title Construction of a Programmed Lesson on "Least Common Multiple" for Prathom Suksa Six.

Name Miss Sirirat Dechsri

Department of Elementary Education

Academic Year 1974

Abstract

Purpose of the Study

The purpose of this research was to construct a programmed lesson on "Least Common Multiple" for Prathom Suksa Six, and to find out the effectiveness of a programmed lesson on the 90/90 standard. The first 90 standard means the students are able to make the average score of 90 percent on the programmed lesson. The second 90 standard means the students are able to make the average score of 90 percent on the post - test .

Procedures

The procedures of this research are as follows :

1. Constructed two hundred and fifty - four frames of Linear Programmed Lesson on "Least Common Multiple" for Prathom Suksa Six based on the content in the curriculum and the behavioral objectives.

2. Constructed forty test items for pre - testing and post - testing. The reliability of the test was .86

3. Tried out the programmed lesson with Prathom Suksa Five students. The Prathom Suksa Five students were used because during the period of field testing the Prathom Suksa Six students have already studied this lesson.

4. Tried out the programmed lesson in three steps as follows :

4.1 One - to - one - testing, the sample was a student of Ritinarongron School.

4.2 Small - group - testing, the samples were ten students of Ritinarongron School.

4.3 Field - testing, the samples were one hundred students of Ritinarongron School.

Results

The results indicated that the programmed lesson met the 90/90 standard at the level of 94.83/87.85. The students were able to make the average score of 94.83 percent on the programmed lesson, which was higher than the first 90 standard.

They were able to make the average score of 87.85 percent on the post - test, which was lower than the second 90 standard. However, the arithmetic means of pre - test and post - test showed the significant differences at the level of .01 .

This means that the programmed lesson has significantly improved the knowledge of the students on "Least Common Multiple."

กิจกรรมประกาศ

ในการเขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง การสร้างบทเรียนแบบโปรแกรม เรื่อง "ตัวคูณร่วมน้อย" ส่วนรับข้อมูลภาษาปีที่หก สำเร็จลงได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาจาก ศาสตราจารย์ อ.ไพบูลย์ ศุภิติกุล ในการแนะนำเรื่องที่จะวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประกอบ บรรณสูตร ค้านสอดคล้อง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิศาล แย้มณี แก้ไขค้าน การเขียนบทเรียนแบบโปรแกรม อาจารย์ วรรณี ศิริโจนิ ปรับปรุงค้านเนื้อหาวิชาและ ความถูกต้องของภาษา

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้รับความกรุณาจาก อาจารย์ใหญ่ คณะครุ และนักเรียน โรงเรียนฤทธิมรงค์อน ที่กรุณาให้ความร่วมมือและช่วยเหลือ ในการทดลองเพื่อการวิจัย ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่าน เป็นอย่างสูง

สิริรัตน์ เกษตรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๒
กิจกรรมประการ	๓
รายการตารางประกอบ	๔
บทที่	
๑ บทนำ	๕
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๕
ความมุ่งหมายของการวิจัย	๗๗
สมมุติฐานของการวิจัย	๗๘
ขอบเขตของการวิจัย	๗๙
ข้ออกลังเบื้องตน	๗๙
ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย	๘๐
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	๘๔
วิธีการในการวิจัย	๘๕
คำแนะนำศัพท์เฉพาะ	๘๖
๒ การศึกษาเกี่ยวกับบทเรียนแบบโปรแกรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๘๘
ความหมายของบทเรียนแบบโปรแกรม	๘๙
ประวัติความเป็นมาของบทเรียนแบบโปรแกรม	๙๙
หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างบทเรียนแบบโปรแกรม	๙๙
ลักษณะสำคัญของบทเรียนแบบโปรแกรม	๑๐
ชนิดของบทเรียนแบบโปรแกรม	๑๒
เทคนิคในการสร้างบทเรียนแบบโปรแกรม	๑๖
ข้อดีและข้อเสียของบทเรียนแบบโปรแกรม	๑๗

หลักในการคำนึงการสร้างบทเรียนแบบโปรแกรม	๖๖
ลักษณะในการสร้างบทเรียนแบบโปรแกรม	๖๐
วิธีคัดจุดมุ่งหมายของบทเรียนแบบโปรแกรม	๖๔
การแก้ไขเปลี่ยนแปลงบทเรียน	๖๗
การทดสอบประกอบบทเรียน	๖๘
การประเมินค่าบทเรียน	๖๙
การวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๗๒
๓ การคำนึงการวิจัย	๗๓
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย	๗๓
วิธีคำนึงการ	๗๓
การสร้างแบบทดสอบ	๗๕
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	๘๐
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๘๙
การวิเคราะห์ข้อมูล	๙๖
จุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของบทเรียน	
แบบโปรแกรม	๙๘
ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการเรียนบทเรียน	๙๐
ค่าคะแนนในการใช้บทเรียน	๙๐
บทเรียนแบบโปรแกรมเรื่องตัวคูณร่วมน้อย	๙๖
๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๙๙
สัญญาณที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๙๙
การวิเคราะห์ข้อมูล	๙๙
ผลการทดสอบแบบหนึ่งต่อหนึ่ง	๙๖
ผลการทดสอบแบบกลุ่มเล็ก	๙๖

บทที่

หน้า

ผลการทดลองภาคสนาม	๑๕๗
๕ สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	๑๕๘
ความมุ่งหมายในการวิจัย	๑๕๙
กลุ่มตัวอย่าง	๑๖๔
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	๑๖๕
การวิเคราะห์ข้อมูล	๑๖๖
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๑๖๖
การอภิปรายผล	๑๗๑
ขอเสนอแนะทั่วไป	๒๐๐
ขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	๒๐๑
ขอเสนอแนะสำหรับการนําที่เรียนไปใช้	๒๐๒
บรรณานุกรม	๒๐๕
ภาคบันทึก	๒๑๑
ประวัติการศึกษา	๒๒๓

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการตารางประกอบ

ตารางที่		หน้า
๑	ตารางแมทริกซ์	๖๐
๒	ผลการทดลองแบบกลุ่มเล็ก	๗๙
๓	คะแนนการทักษะสื่อสื่อสอนบทเรียนบทเรียนและหลังเรียนบทเรียน แบบโปรแกรม	๗๙๔
๔	ความยากง่ายและอำนาจจำจำแนกของแบบทดสอบ	๘๒๕
๕	ความแปรปรวนของคะแนนในการทำแบบทดสอบ	๘๒๕
๖	การเปรียบเทียบคะแนนการทักษะสื่อสอนบทเรียนและหลังเรียน บทเรียนแบบโปรแกรม ในการทดลองภาคสนาม	๘๒๙
๗	การวิเคราะห์บทเรียนแบบโปรแกรม ในการทดลองภาคสนาม	๘๓๖
๘	การทดสอบความมีมิติสำคัญของผลทางระหว่างคะแนนเฉลี่ย ก่อนและหลังเรียนบทเรียนแบบโปรแกรม ในการทดลองภาคสนาม	๘๓๖

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**